

מ"ת 4511/06/17 - פהד הזייל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 4511-06-17 מדינת ישראל נ' הזייל(עציר)
תיק חיצוני: 252281/2017

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מבקשים	פהד הזייל (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור לצורך יציאה להמשך ריצוי עבודות שירות.

בתיק זה הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים ובד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כתב אישום המייחס למבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח, וזאת לאחר שנמצא המבקש נוהג ברכב מסוג טרקטור ביום 11.06.2017 בשעה 13:28, וזאת על אף שנפסל מלנהוג בתיק 32544-03-14 למשך 6 חודשים ובתיק 325-06-14 לתקופה של 8 חודשים, ובתיק 12346-06-16 לתקופה של 10 חודשים.

קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה, מסוכנות ועילת מעצר עד תום ההליכים (ראה החלטה מיום 15.06.2017), הוריתי על קבלת תסקיר מעצר.

הוגשו שלושה תסקירים ועל פי החלטתי מיום 18.07.2017 שוחרר המבקש למעצר בית בבית הוריו בפיקוח שני הורים, דוד, אח וגיס ל-24 שעות, כאשר שני מפקחים יחדיו יפקחו עליו, וכן ערבויות נוספות.

בתאריך 02.08.2017 הוגשה בקשה לעיון חוזר בתנאים לצורך יציאת המבקש להמשך ריצוי עבודות שירות, בהחלטתי מיום 22.08.2017 נדחתה הבקשה. על החלטה זו הוגש ערעור לבית משפט מחוזי ובעמ"ת 56290-08-17 מיום 28.09.2017 דחתה כב' השופטת נאוה בכור את הערעור ואישר את החלטתי.

על ההחלטה של בית משפט מחוזי הוגש רשות ערר לבית משפט העליון ובבש"פ 8039/17, כב' השופט הנדל בהחלטתו מיום 06.11.2017 דחה את הבקשה להעניק רשות ערעור, כך שהחלטתי מיום 22.08.2017 עומדת על כנה.

בתאריך 09.11.2017, כשלושה ימים לאחר מתן החלטה על ידי בית משפט העליון, הוגשה שוב בקשה דחופה לעיון חוזר בתנאי שחרור לצורך יציאה להמשך ריצוי עבודות שירות.

בבקשה חוזרת ב"כ המבקש לנסיבות אישיות של הנאשם שהינו בחור צעיר, בן 26, אלמן אשר מגדל שני ילדים בני שנתיים ושלוש, שהמבקש נעצר בתיק זה כשהוא מבצע עבודות שירות, המבקש מכחיש את ביצוע העבירות המיוחסות לו וטוענת לחלוף הזמן של 4 חודשים בהם שריו המבקש בתנאים של מעצר בית מלא, ובסעי' 13 לבקשה שוב מבקשת להורות על שינוי תנאי שחרור של המבקש שיוכל לצאת ממעצר בית בליווי הלוח וחזור ממקום ביצוע עבודות השירות בימי א' - ה' למרכז איבים בשער הנגב, סמוך לשוב שדרות, בין השעות 07:00 עד 17:00 כולל זמני נסיעה מהבית של המבקש למקום ריצוי עבודות השירות.

עוד הוסיפה ב"כ המבקש שאין המדובר ביציאה לעבודה לצורך פרנסה, אלא רק לצורך מילוי גזר הדין בו נשפט לריצוי עבודות שירות.

בבקשתה, ב"כ המבקש לא הזכירה כלל את החלטתו בערעור של בית משפט המחוזי בתיק עמ"ת 56290-08-17 ואף לא את החלטתו של בית משפט העליון בבש"פ 8039/17 מיום 06.11.2017.

על אף ניסיונו של בית המשפט לקבל מב"כ המבקש פירוט ממה נובע חלוף הזמן לא התקבל הסבר ברור, עניין זה לא פורט על ידי ב"כ המבקש אשר חזרה וטענה לעיון חוזר בתנאי שחרור לצורך יציאה להמשך ריצוי עבודות שירות.

הבקשה הועברה לתגובת ב"כ המשיבה ונקבעה לדיון.

בתאריך 25.12.2017 התקיים דיון בפניי והוריתי לצדדים להגיש פירוט מדויק של המועדים שנקבעו בתיק העיקרי, הסיבה לדחיות והאם הדחיות היו מטעם התביעה, ההגנה או כל סיבה אחרת וזאת תוך 10 ימים.

ב"כ המבקש הגישה את הפירוט ביום 27.12.2017 והמשיבה הגישה בתאריך 09.01.2018 לאחר שהוארך המועד להגשת פירוט.

עיינתי בבקשה, בתגובות, בהחלטות של בית משפט זה, בית משפט מחוזי, בית משפט עליון, בפירוט סיבת הדחיות בתיק העיקרי ושקלתי את טיעוני הצדדים.

בנוגע לשינוי התנאים לצורך ריצוי עבודות שירות, אין לי אלא לחזור על נימוקי החלטתי מיום 28.09.2017 שלא מצאתי לשחרר את הנאשם לצורך ריצוי עבודות שירות, תוך הסתמכות על החלטות של בית משפט מחוזי ובית משפט עליון בתיק ע"ח מרכז 24861-05-13, בש"פ 1783/13 ועמ"ת 50316-05-17, להחלטה של בית משפט מחוזי 56290-08-17 והפסיקה המצוטטת שם (ע"ח נצ') 45616-05-12 משה בר ששת נגד מדינת ישראל מיום 03.06.12.

בש"פ 1782/13 רני חלייחל נגד מדינת ישראל מיום 10.03.2013 ובש"פ 4434/2006 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 13.06.06) וכן החלטה של בית משפט עליון בבש"פ 8039/17 אשר מאשר את החלטתי ואת החלטת בית משפט מחוזי וקובע:

"לא מצאתי לנכון להתערב בהחלטת בית משפט קמא. ביסוד ההכרעה עומדת המסקנה כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש, וכי נשקפת ממנו מסוכנות בדרגה כזו שאינה מתיישבת עם ביטול התנאים של מעצר בית. העבירה של נהיגה בזמן פסילה כשלעצמה מלמדת על נכונות להפר הוראות בית משפט. במקרנו, האיסור לנהוג נגזר בשלושה תיקים שונים, לאחר שהמבקש הורשע בעבר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. לנוכח כל אלה, לא מצאתי כי נפלה טעות בקביעה של ערכאות קמא לפיה אין לשחרר את המבקש לביצוע עבודות שירות במשך 5 ימים מידי שבוע, בין השעות 07:00 - 17:00 מידי יום".

תוך שבית משפט עליון מוסיף:

"אף אם לצורך בקשה זו אקבל את עמדת המבקש כי אכן קיימות נסיבות חדשות, הרי שבמכלול - בהינתן הביצוע לכאורה של העבירה וטבעה, בעודו מרצה עבודות שירות בתיק אחר - הנסיבות מחזקות את מסקנת בית משפט קמא, כפי שאכן ציין".

מכל האמור לעיל, אין לי אלא לחזור על הקביעות הנ"ל, ובייחוד של בית משפט עליון שמחייבת בענייננו ושניתנה שלושה ימים לפני הגשת הבקשה הנוכחית.

בנוגע לחלוף הזמן:

בבש"פ 2254/08 - "ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל" נפסק על ידי כבוד השופט דנציגר :

"השיקול שעניינו הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה המקורית על מעצר או על שחרור בתנאים הינו שיקול המשתנה בהתאם לנסיבות העניין, ולא ניתן לקבוע מהו פרק הזמן המצדיק עיון מחדש בהחלטה בעניין מעצר או שחרור בתנאים. במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול על מנת לקבוע האם משך הזמן שחלף מצדיק עיון מחדש בתנאי השחרור אם לאו, נמנים, בין היתר, חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות. לאור כל אלה יש לערוך איזון בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט".

בבש"פ 913/08 פלוני נ. מדינת ישראל, תק-על 2008(1), 3586, 3588 נפסק:

"העילה של חלופת הזמן ניכור היא גמישה ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופת הזמן לבין האינטרס הציבורי (ראו בש"פ 6845 קודטריקין נ' מדינת ישראל טרם פורסם, 19/8/07. במסגרת איזון זה, כך נקבע בפסיקתנו, יש להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו את התנהגותו במעצר או את אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ואת נסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות (ראו בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם 21/8/06)

אין חולקין שהמשיב עצור תקופה של כשישה חודשים ולא נרשמו הפרות, אולם, כאמור, חלופת הזמן הוא עניין שלא ניתן לקבוע אותו מראש, הוא נתון גמיש שעל בית המשפט לבחון לאור נסיבות העניין ושיקולים נוספים נלווים, כגון מסוכנותו, חומרת העבירה ונסיבות אישיות.

במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול, עליו להתייחס לחומרת העבירה ומסוכנותו של המבקש.

בעניין זה, המדובר בעבירה חמורה של נהיגה בזמן פסילה אשר מלמדת על זלזול של המבקש בהחלטות של בית משפט ונכונותו להפר הוראות בית משפט, בייחוד כאשר במקרה זה היה המבקש פסול בשלושה תיקים שונים, וזאת לאחר שהורשע בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, זהה לעבירה נשוא תיק זה.

הדברים הנ"ל מלמדים על מסוכנות רבה הנשקפת מהמבקש.

עוד אציין כי מפירוט ב"כ הצדדים עולה כי מאז פתיחת התיק הדיון בתיק העיקרי נדחה פעמים רבות על ידי ההגנה, ובכך המבקש הוא זה שגרם להתמשכות ההליכים משיקולים שלו.

בכל אופן טענת ב"כ המבקש בעניין חלופת הזמן בבסיסה שחרור לריצוי עבודות שירות ותו לו, והנני מפנה לנימוקים שפורטו לעיל.

התיק העיקרי קבוע להוכחות בימים הקרובים, 11.02.2018, כך שיש לצפות שלאור טענות ב"כ המבקש יפעלו הצדדים לצורך שמיעה מהירה של התיק העיקרי.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הנ"ל, מצאתי לדחות את הבקשה.

ב"כ המבקש הגישה החלטה של בית משפט לעניינים מנהליים באר שבע, שניתן על ידי כב' השופט גד גדעון ביום 18.01.2018 בעניין ריצוי עבודות שירות של המבקש ובהתייחסות להחלטתי כאן, על כן מצאתי להורות למזכירות לשלוח העתק החלטתי זו וכן החלטתי מיום 22.08.2017, החלטה של בית משפט מחוזי בתיק עמ"ת 56290-08-17 מיום 28.09.17 והחלטה של בית משפט עליון בתיק בש"פ 8039/17 מיום 06.11.2017 לבית משפט לעניינים מנהליים

באר שבע בתיק עת"א 39853-01-18.

המזכירות תשלח העתק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.